

До Ђурђевдана има још много дана а то значи и непрестана (политичка) игранка са забавом за народ. А народ к'о народ: од силних прича које ће му причати политичари мало тога ће да разуме јер ће му говорници нудити лепо упаковане шарене лажи. А тек када се у све то умешају мајстори сцене из Кабинета са Андрићева венца, игранка ће бити још забавнија!

Колико мајстори знају свој посао показала је акција тражења гроба генерала Драгољуба Драже Михаиловића. А она се показала као једнократна употреба за замајавање народа. Мада се народ забављао неколико дана, пројекат је окончан бламажом јер су уместо људских остатака пронађене животињске!

Сада су хладна времена па треба припремити нешто „топлије“, нешто што ће пријати (српском) срцу. А то је нешто из историје!

Слободан Милошевић није имао ништа против да у Београд дођу краљевићи Томислав и Александар Карађорђевић. Краљевић Томислав се показао као прави српски официр јер је обилазио бојишта од Книна до Дрине, храбрио ратнике, сусрео се са генералом Ратком Младићем... Његова удовица и синови су у Србији. Штета што један син није завршио војну академију. Краљевић Томислав је сахрањен (без државних почести) у

Монархија је само прошлост

Пише: Вељко Ђурић Мишина
уторак, 07 фебруар 2012 20:48

храму на Опленцу, поред десетак других Карађорђевића.

Краљевић Александар Петра II Карађорђевић је годинама у Србији. Остаће запамћен и по подршци за бомбардовање Савезне Републике Југославије, честитци Борису Тадићу за хапшење генерала Ратка Младића, скандалу на Газиместану...

Када је књегиња Јелисавета, кћерка Павла Карађорђевића, постигла један циљ – поништење пресуде оцу за издају – и кренула у други – доношење земних остатака својих родитеља у Србију и сахрану на Опленцу, јавио се краљевић Александар са захтевом да се и остаци његових родитеља сахране у маузолеју Карађорђевића.

Ти захтеви су оправдани из више разлога и они су општепознати па их не треба ни набрајати. Уосталом, к

ада је ктитор зидао задужбину, завештао је и аманет да сви припадници српске краљевске породице Карађорђевића буду сахрањивани у том храму.

Мајстори заната из кабинета Бориса Тадића баш у томе виде добру прилику за замајавање народа које ће донети њиховом вођи добре поене у предизборној кампањи. Како на Андрићевом венцу и околини има лепо распоређених ученика британских колеџа и америчких курсева, и који ће одиграти своју улогу у програму који одавно остварују Британци у Србији, може се претпоставити шта ће се све десити у наредним месецима.

Борис Јељцин је вратио на руску државну заставу царски грб и драге воље пристао да именује Владимира Путина за наследника. О томе шта је Путин за Русију урадио нема потребе писати. Узгред, у његово доба Руска православна црква је превазишла готово вековни раскол и прогласила је страдале чланове династије Романов светим.

Како је стари српски грб већ у употреби, остаје да нагађамо шта Тадић може још да учини у овом контексту а да то изазове сипматије код Срба. Да у Србију, којој су обећали да ће ако испуни (следи дугачак списак услова), почетком марта стећи статус кандидата за кандидатуру, пренесе остатке краља Петра II Карађорђевића у гробницу на Опленцу? Док његови спин-мајстори о томе размишљају, превиђају неколико ситница. Прво, краљ је у тестаменту завештањем одредио гробно место у манастиру Светог Саве у Либертивилу а извршилац тестаментата је жив – госпођа Милица Анђелковић односно Мици Лоу. И то може да се заобиђе уз малу помоћ пријатеља из Вашингтона и Лондона, који знају када треба да помогну свога штићеника у Београду.

Англоамериканци су, додуше, замерили Тадићу што је својевремено, на Светог Стефана, био у Бањалуци и примио високи орден Републике Српске, па су га одмах укорили пославши „њиховог“ Чедомира Јовановића на мегдан Милораду Додику. Јовановић је и тај задатак обавио послушно и пропагандно, тако да су га пренели сви листови у оба ентитета у Босни и Херцеговини, Хрватској као и на Косову и Метохији уз благослов појединих дипломата у Сарајеву, а о одјеку у Србији да и не говоримо! Провокативан по „задатку“ био је Јовановић и када је у Београду био Владимир Путин који је због агресивног наступа Јовановића у Народној скупштини Србије одвојио непланирано додатно време да саслуша Јовановићеве „филипике“.

На сахрани краља Петра II Карађорђевића средином новембра 1970. године у манастиру Светог Саве у Либертивилу нашао се, по природи посла, и Обрен Ђорђевић, први човек Службе безбедности Србије, вероватно по договору са генералом Славком Зечевићем, из савезне Службе. Ђорђевић је требало да утврди колики је утицај мртвог краља на српску емиграцију и о томе да поднесе извештај. Било би од користи Тадићевим спин-мајсторима да прочитају тај извештај пре него крену у акцију замајавања народа. Да схвате да је монархија само прошлост! (Што су и Британци знали већ 6. октобра 2000. али су, ипак, заиграли на ту карту.) А при том да нађу неки други начин да помогну Борису да влада као цар.

Монархија је само прошлост

Пише: Вељко Ђурић Мишина
уторак, 07 фебруар 2012 20:48

